

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATZINUMS

(2022. gada 9. augusts)

par priekšlikumu direktīvai attiecībā uz vienošanos par deleģēšanu, likviditātes riska pārvaldību, uzraudzības pārskatu sniegšanu, depozitāriju un turētājbanku pakalpojumu sniegšanu un aizdevumu iniciēšanu, ko veic alternatīvie ieguldījumu fondi

(CON/2022/26)

(2022/C 379/01)

Ievads un tiesiskais pamats

Eiropas Komisija 2021. gada 25. novembrī publicēja tiesību aktu kopumu kapitāla tirgu savienības atbalstam, tostarp priekšlikumu direktīvai, ar kuru Direktīvu 2011/61/ES un Direktīvu 2009/65/EK groza attiecībā uz vienošanos par deleģēšanu, likviditātes riska pārvaldību, uzraudzības pārskatu sniegšanu, depozitāriju un turētājbanku pakalpojumu sniegšanu un aizdevumu iniciēšanu, ko veic alternatīvi ieguldījumu fondi ⁽¹⁾ (turpmāk – “ierosinātā direktīva”).

Eiropas Centrālā banka (ECB) ir nolēmusi sniegt atzinumu par ierosināto direktīvu pēc savas iniciatīvas. ECB kompetence sniegt atzinumu pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 4. punktu un 282. panta 5. punktu, jo ierosinātā direktīva ietver noteikumus, kas ietekmē Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) pamatuzdevumu noteikt un īstenot Savienības monetāro politiku saskaņā ar Līguma 127. panta 2. punktu, ECBS uzdevumu palīdzēt kompetentajām iestādēm raiti īstenot politiku, kas attiecas uz finanšu sistēmas stabilitāti, saskaņā ar Līguma 127. panta 5. punktu un ECB uzdevumus saistībā ar statistiskās informācijas vākšanu saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 5. pantu.

ECB Padome šo atzinumu pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas reglamenta 17.5. panta pirmo teikumu.

Vispārīgi apsvērumi**1. Ierosinātās direktīvas mērķi**

1.1. ECB atzinīgi vērtē ierosinātās direktīvas galveno mērķi novērst dažas regulatīvās nepilnības Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES ⁽²⁾ (turpmāk – “Alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieku direktīva” jeb “AIFP direktīva”) darbībā, lai nodrošinātu saskaņotu uzraudzības pieeju riskiem, ko alternatīvo ieguldījumu fondi (AIF) rada finanšu sistēmai, un nodrošinātu augstu ieguldītāju aizsardzības līmeni, vienlaikus veicinot to integrāciju ES finanšu tirgū.

⁽¹⁾ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru Direktīvu 2011/61/ES un Direktīvu 2009/65/EK groza attiecībā uz vienošanos par deleģēšanu, likviditātes riska pārvaldību, uzraudzības pārskatu sniegšanu, depozitāriju un turētājbanku pakalpojumu sniegšanu un aizdevumu iniciēšanu, ko veic alternatīvi ieguldījumu fondi COM(2021) 721 *final*.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

- 1.2. ECB arī atbalsta ierosinātās direktīvas vispārējo mērķi labāk saskaņot AIFP direktīvas un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK ^(?) (turpmāk – “Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu direktīva” jeb “PVKIU direktīva”) prasības attiecībā uz jautājumiem, kas vienlīdz attiecas uz abām direktīvām, piemēram, deleģēšanas kārtību un turēšanas pakalpojumiem. Tomēr šajā atzinumā galvenā uzmanība pievērsta ierosinātajiem grozījumiem AIFP direktīvā.
- 1.3. Kā sīkāk izklāstīts tālāk, ECB būtu atzinīgi novērtējusi, ja ierosinātā direktīvas darbības jomā būtu ietverti arī jautājumi, kas nav aplūkoti AIFP direktīvā, piemēram, tādu makroprudenciālo instrumentu darbības uzsākšana un izstrāde, kurus piemēro *ex ante*, lai mazinātu AIF radītos riskus finanšu sistēmai, kā arī lai nodrošinātu, ka ECB un citām attiecīgajām ECBS centrālajām bankām tiek darīti pieejami detalizēti dati par atsevišķiem AIF.

Īpaši apsvērumi

2. Likviditātes pārvaldība un makroprudenciālie instrumenti

- 2.1. ECB kopumā atzinīgi vērtē ierosinātās direktīvas mērķi saskaņot AIF pārvaldnieku (AIFP) pienākumus attiecībā uz likviditātes risku pārvaldību, jo īpaši tādu likviditātes pārvaldības instrumentu veidu ieviešanu, kas pieejami atvērtus AIF pārvaldošajiem AIFP, lai pārvaldītu fondu likviditātes riskus, piemēram, liela apjoma atpakaļpirkšanu, ko ieguldītāji veic īsā laikā, un atpakaļpirkšanu, kas koncentrēta konkrētā fondu segmentā. Tomēr ierosinātās direktīvas mērķim vajadzētu būt arī AIF aktīvu un pasīvu likviditātes neatbilstības mazināšanai, izmantojot pasākumus, kas vērsti konkrēti uz aktīviem vai pasīviem.
- 2.2. Ierosinātās direktīvas noteikumi par likviditātes pārvaldības instrumentiem ⁽⁴⁾ ir pieticīgi. Šajā sakarā ierosinātā direktīva paredz, ka atvērtu AIF pārvaldošajiem AIFP jāizvēlas vismaz viens piemērots likviditātes pārvaldības instruments no ierosinātās direktīvas II pielikumā iekļautā saraksta, lai to varētu izmantot AIF ieguldītāju interesēs ⁽⁵⁾. Ierosinātā direktīva arī ļauj izņēmuma gadījumos uz laiku apturēt AIF ieguldījumu apliecību atpirkšanu vai atpakaļpirkšanu, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā AIF ieguldītāju intereses ⁽⁶⁾. Lai gan ierosinātajā direktīvā tādējādi noteikts vienots neobligātu likviditātes pārvaldības instrumentu kopums, ko var izmantot atvērtus AIF pārvaldošie AIFP, šādu AIF noturība pret likviditātes riskiem tiktu stiprināta, ja AIFP tiktu prasīts izvēlēties vismaz vairākus, nevis tikai vienu no uzskaitītajiem instrumentiem.
- 2.3. Ierosinātā direktīva paredz, ka Komisijai 60 mēnešu laikā pēc ierosinātās direktīvas stāšanās spēkā jāsāk pārskatīt AIFP direktīvā paredzēto noteikumu darbība ⁽⁷⁾. ECB atbalsta ierosināto pārskatīšanu, jo īpaši tiktāl, ciktāl tā attiecas uz to prasību atbilstību, kas piemērojamas AIFP, kuri pārvalda aizdevumu izcelsmes fondus, ņemot vērā iespējamo risku finanšu stabilitātei šajā nozarē, kurā vērojama pastāvīga izaugsme. Tomēr ierosinātā pārskatīšana būtu jāpaplašina, iekļaujot tajā divus papildu aspektus. Pirmkārt, pārskatīšanai būtu jāaptver norises saistībā ar makroprudenciālajiem instrumentiem likviditātes riska pārvaldībai, jo īpaši *ex ante* likviditātes pārvaldības instrumentu izmantošana, lai novērstu likviditātes neatbilstību. Dažus makroprudenciālos instrumentus ⁽⁸⁾ var pielāgot konkrētiem finanšu stabilitātes riskiem, kas var rasties AIF nozarē, un tos var īstenot pirms stresa apstākļu iestāšanās. Otrkārt, pārskatīšanā būtu īpaši jāietver tas, kā AIFP, kas pārvalda atvērtos AIF, kuri izmanto aizņemtus līdzekļus, nosaka saistību īpatsvara ierobežojumus un kā saskaņā ar AIFP direktīvu ⁽⁹⁾ kompetentās iestādes izmanto savas uzraudzības pilnvaras attiecībā uz šādiem saistību īpatsvara ierobežojumiem. Novērtējot AIF pārvaldības aspektus dalībvalstīs, Komisijai būtu jāņem vērā arī izmaiņas attiecīgajos starptautiskajos standartos.

^(?) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

⁽⁴⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 1. panta 6. punktu, ar ko AIFP direktīvas 16. pantā iekļauj 2.a-2.h punktu, un ierosinātās direktīvas II pielikumu, ar ko aizstāj AIFP direktīvas V pielikumu. Sk. arī ierosinātās direktīvas 2. panta 4. punktu attiecībā uz līdzvērtīgu grozījumu Direktīvā 2009/65/EK.

⁽⁵⁾ Ierosinātās direktīvas 1. panta 6. punkts, ar ko AIFP direktīvas 16. pantā iekļauj 2.b punktu.

⁽⁶⁾ Ierosinātās direktīvas 1. panta 6. punkts, ar ko AIFP direktīvas 16. pantā iekļauj 2.c punktu.

⁽⁷⁾ Ierosinātās direktīvas 1. panta 21. punkts, ar ko AIFP direktīvā iekļauj 69.b pantu.

⁽⁸⁾ Pilnvaras ietver šādus instrumentus – saistību īpatsvara ierobežojumu noteikšana uzraudzības ietvaros (AIFP direktīvas 25. pants, kas ietver nacionālās kompetentās iestādes pilnvaras noteikt saistību īpatsvara ierobežojumus AIF), atpakaļpirkšanas apturēšana sabiedrības interesēs (46. panta 2. punkts, kas ietver nacionālās kompetentās iestādes pilnvaras apturēt atpakaļpirkšanu sabiedrības interesēs) vai, iespējams, citi ierobežojumi, piemēram, kapitāla rezerves un kredīta/nodrošinājuma attiecība (LTV).

⁽⁹⁾ Sk. AIFP direktīvas 25. panta 3. punktu, kas cita starpā attiecas uz AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes pilnvarām noteikt ierobežojumus saistību īpatsvaram, ko AIFP ir tiesīgs izmantot AIF pārvaldībā.

3. Pārskatu sniegšana

- 3.1. Ierosinātās direktīvas mērķis ir atcelt dublējošas pārskatu sniegšanas prasības, kas noteiktas Savienības un nacionālajos tiesību aktos, tostarp jo īpaši dažos ECB pieņemtajos statistikas noteikumos ⁽¹⁰⁾, lai uzlabotu efektivitāti un samazinātu administratīvo slogu AIFP ⁽¹¹⁾. Šajā nolūkā ierosinātā direktīva pilnvaro Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (EVTI) iesniegt Komisijai ziņojumu par integrētas uzraudzības datu vākšanas izstrādi, kurā cita starpā uzmanība tiktu pievērstā tam, kā samazināt dublēšanos un nekoncekvenci starp pārskatu sniegšanas sistēmām aktīvu pārvaldības sektorā un citos finanšu nozares sektoros. Direktīvā ierosināts, ka, sagatavojot šo ziņojumu, EVTI būtu cieši jāsadarbojas cita starpā ar ECB ⁽¹²⁾.
- 3.2. Lai nodrošinātu saskaņotību ar citām ieguldījumu fondu pārskatu sniegšanas prasībām, ECB ir gatava sadarboties ar EVTI ziņojuma par integrētas uzraudzības datu vākšanas izstrādi sagatavošanā. ECB tomēr uzsver, ka pārskatu sniegšanas pamata infrastruktūras integrācija nedrīkst traucēt vai citādi ierobežot ECB kompetenci pieņemt statistikas noteikumus savām vajadzībām vai turpināt iekļaut visu attiecīgo statistikas pārskatu sniegšanas prasību kopumu attiecīgajos ECB noteikumos, piemēram, noteikumos attiecībā uz statistikas vākšanu par vērtspapīru turējumiem un par ieguldījumu fondu aktīviem un pasīviem ⁽¹³⁾.

4. ECBS piekļuve detalizētiem datiem par AIF nozari

- 4.1. ECB norāda, ka atbilstoši AIFP direktīvas 25. panta 2. punktam AIFP izcelsmes dalībvalstu kompetentajām iestādēm ⁽¹⁴⁾ jānodrošina, ka visa saskaņā ar 24. pantu savāktā informācija par visiem to uzraudzītajiem AIFP un saskaņā ar 7. pantu savāktā informācija (turpmāk – "individuālu AIF dati") pieejama citu attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, EVTI un ESRB atbilstoši 50. pantā par uzraudzības sadarbību paredzētajai procedūrai. Tomēr ierosinātajā direktīvā nav būtisku izmaiņu ne attiecībā uz individuālu AIF datu veidiem, ko kompetentās iestādes pieprasa no AIFP, kurus tās uzrauga saskaņā ar AIFP direktīvas 24. pantu, ne arī attiecībā uz citām iestādēm, kurām kompetentajām iestādēm šādi dati jādara pieejami ⁽¹⁵⁾.
- 4.2. Ierosinātajā direktīvā būtu jāparedz, ka EVTI, kas pašlaik saņem individuālu AIF datus no kompetentajām iestādēm, minētos datus dara pieejamus arī ECB un citām attiecīgajām ECBS centrālajām bankām, lai tās varētu pildīt savus uzdevumus, tostarp tos, kas noteikti Līgumā, proti, definēt un īstenot monetāro politiku un veicināt finanšu sistēmas stabilitāti.
- 4.3. Pirmkārt, attiecībā uz ECBS pamatuzdevumu noteikt un īstenot monetāro politiku un ECBS galveno mērķi nodrošināt cenu stabilitāti jānorāda, ka AIF ir pozīcijas vērtspapīru tirgū, jo īpaši fiksēta ienākuma produktos ⁽¹⁶⁾. Ieguldījumu stratēģiju ietvaros tās bieži ir saistītu īpatsvara palielināšanas pozīcijas ⁽¹⁷⁾, tostarp tādas, kurās izmantoti atvasinātie instrumenti. Šādas stratēģijas var potenciāli pastiprināt pārmaiņas valdības obligāciju tirgos ⁽¹⁸⁾, tādējādi ietekmējot

⁽¹⁰⁾ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 1011/2012 (2012. gada 17. oktobris) par vērtspapīru turējumu statistiku (ECB/2012/24) (OV L 305, 1.11.2012., 6. lpp.) un Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 1073/2013 (2013. gada 18. oktobris) par ieguldījumu fondu aktīvu un pasīvu statistiku (ECB/2013/38) (OV L 297, 7.11.2013., 73. lpp.).

⁽¹¹⁾ Ierosinātās direktīvas 16. apsvērumš.

⁽¹²⁾ Ierosinātās direktīvas 16. apsvērumš un 1. panta 21. punkts, ar ko AIFP direktīvā iekļauj 69.b pantu. Sk. arī ierosinātās direktīvas 2. panta 5. punktu, ar ko PVKIU direktīvā iekļauj 20.b pantu.

⁽¹³⁾ Sk. 10. zemsvītras piezīmi iepriekš.

⁽¹⁴⁾ AIFP direktīvas 4. panta 1. punkta f) apakšpunktā "kompetentās iestādes" ir definētas kā iestādes, kam saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir piešķirtas pilnvaras uzraudzīt AIFP.

⁽¹⁵⁾ Sk. jo īpaši AIFP direktīvas 24. panta 2. punktu. Ierosinātās direktīvas 1. panta 10. punktā, ar ko groza AIFP direktīvas 24. pantu, noteikts, ka AIFP regulāri jāziņo tā izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm par tirgiem un instrumentiem, kurus AIFP tirgo pārvaldītā AIF vārdā. Minētais pants pilnvaro EVTI izstrādāt regulatīvos tehniskos standartus, kuros precizēta sniedzamā informācija. Ierosinātās direktīvas 2. panta 5. punkta 1. apakšpunkts, ar ko PVKIU direktīvā iekļauj jaunu 20.a pantu, ir līdzvērtīgs noteikums attiecībā uz PVKIU.

⁽¹⁶⁾ ES alternatīvo ieguldījumu fondu 2022. gada statistikas ziņojums, pieejams EVTI interneta vietnē www.esma.europa.eu.

⁽¹⁷⁾ Saskaņā ar AIFP direktīvas 4. panta 1. punkta v) apakšpunktu "saistību īpatsvara palielināšana" ir jebkura metode, ar ko AIFP palielina tā pārvaldītā AIF risku, aizņemoties naudu vai vērtspapīrus, palielinot to saistību īpatsvaru, kuras izriet no atvasināto finanšu instrumentu pozīcijām, vai jebkāda citā veidā.

⁽¹⁸⁾ Sk., piemēram, Finanšu stabilitātes padomes publikāciju "Holistic review of the March market turmoil", 2020. gada novembris, un tajā citēto literatūru, <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P171120-2.pdf> (30. lpp. un turpmākās lpp.).

monetārās politikas transmisiju uz ekonomiku, jo valdības obligāciju peļņas likme ir uzņēmumu un mājsaimniecību finansēšanas nosacījumu atsauces likme. Pašreiz notiekošās monetārās politikas "normalizēšanās" laikā šāda mijiedarbība ar monetāro politiku ir īpaši svarīga divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, kā jau iepriekš minēts, AIF ieguldījumu stratēģijām ir potenciāls pastiprināt valdības obligāciju peļņas likmju svārstības, tādējādi izraisot to, ka privātā sektora finansēšanas nosacījumi kļūst nepamatoti stingrāki. Otrkārt, AIF var iesaistīties arī ieguldījumu stratēģijās, kas ietver noteiktu euro zonas valstu valdības obligāciju iegādi, vienlaikus pārdodot citu euro zonas valstu valdības obligācijas, tādējādi potenciāli sekmējot to, ka euro zonas valstu valdības obligāciju peļņas likmes atšķiras. Šāda pastiprināšanas ietekme uz valdības obligāciju tirgiem tika novērota Covid-19⁽¹⁹⁾ pandēmijas laikā, un ir paredzams, ka tā palielināsies, jo AIF nozare turpina pieaugt⁽²⁰⁾. AIF arī arvien vairāk piedalās reālās ekonomikas finansēšanā, jo tie ir nozīmīgi ieguldītāji uzņēmumu emitētajos vērtspapīros. Šajā sakarā ECB stratēģijas izvērtējumā⁽²¹⁾ norādīts, ka finanšu struktūru attīstība, piemēram, nebanku sektora finanšu starpniecības pieaugums, radījusi izmaiņas monetārās politikas transmisijā.

4.4. Otrkārt, piekļuve individuālu AIF datiem ļautu ECBS centrālajām bankām efektīvi pildīt savu uzdevumu – veicināt finanšu sistēmas stabilitāti. AIF radītie finanšu stabilitātes riski atklājās nesenā tirgus satricinājuma laikā 2020. gada martā, kad daudzi AIF piedzīvoja akūtu likviditātes stresu, ko izraisīja ievērojama līdzekļu aizplūde un grūtības pārdot aktīvus tirgos, kuros sekundārā tirdzniecība bija neliela vai tās vispār nebija. AIF reaģēja uz šo spiedienu uz likviditāti, veicot plaša mēroga aktīvu pārdošanu un naudas līdzekļu uzkrāšanu, un ievērojams daļa AIF pat pārtrauca atpakaļpirkšanu. Šī AIF rīcība pastiprināja spiedienu uz aktīvu novērtēšanu un tirgus likviditāti, kas veicināja stingrāku finansēšanas nosacījumu ieviešanu reālajā ekonomikā, un situācija galu galā tika atvieglota tikai tad, kad centrālās bankas veica ārkārtas politikas pasākumus⁽²²⁾. 2020. gada marta notikumi izgaismo to, kā ECBS galvenais mērķis, proti, cenu stabilitāte, un tās uzdevums veicināt finanšu stabilitāti ir savstarpēji saistīti, un viena no šīm darbībām ir otras darbības priekšnoteikums. Kā norādīts ECB stratēģijas izvērtējumā, ņemot vērā finanšu krīžu radītos cenu stabilitātes riskus, ir skaidrs, ka ECB, apspriežot monetāro politiku, jāņem vērā finanšu stabilitātes apsvērumi⁽²³⁾.

4.5. Jāatzīmē, ka ECBS jau ir piekļuve dažādām datu kopām par nebanku struktūrām, ko kompetentās iestādes un darījumu reģistri vāc saskaņā ar Savienības noteikumiem⁽²⁴⁾, tādējādi atzīstot ECBS vajadzību piekļūt šīm datu kopām, lai tā īstenotu savas monetārās politikas un finanšu stabilitātes pilnvaras. ECB uzskata, ka šādi likumdošanas risinājumi, saskaņā ar kuriem vairākas iestādes piekļūst vienām un tām pašām datu kopām, ir lietderīgi datu kopīgošanai attiecīgo iestāžu starpā, jo tie novērš dublējošas pārskatu sniegšanas prasības, samazina datu vākšanas izmaksas un atvieglo datu kvalitātes pārbaudes. Tie arī veicina sadarbību starp iestādēm, kas savukārt atvieglo to attiecīgo pilnvaru izpildi. Turklāt datu kopās, kuras sniedz saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2365⁽²⁵⁾ (turpmāk – "Vērtspapīru finansēšanas darījumu regula" jeb "SFTR") un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012⁽²⁶⁾ (turpmāk – "Eiropas tirgus infrastruktūras regula" jeb "EMIR"), tiek reģistrēti atsevišķi atvasinātie instrumenti un nodrošinātie finanšu darījumi, un tie ir darījumi, kas tiek veikti tirgos, kuros AIF ir nozīmīgi dalībnieki. Lai izprastu atsevišķu AIF riska iezīmes (piemēram, saistību īpatsvaru, likviditātes neatbilstību, savstarpējo saistību un ieguldītāju bāzi) un to, cik lielā mērā šīs iezīmes (un to neviendabīgums) ietekmē AIF darbību iepriekš minētajos tirgos, visām attiecīgajām iestādēm jāspēj apvienot finanšu darījumu informāciju ar svarīgu tirgus dalībnieku bilancēm. AIF pastiprinātā iesaistīšanās un darbība šajos tirgos arvien vairāk ietekmē monetārās politikas

⁽¹⁹⁾ Sk. 18. zemsvītras piezīmē minēto Finanšu stabilitātes padomes publikāciju.

⁽²⁰⁾ Piemēram, novērtējot pēc to pārvaldītājiem aktīviem; sk. 16. zemsvītras piezīmē minēto EVTI ziņojumu. Sk. arī ECB speciālo pētījumu sērijas publikācijas "Non-bank financial intermediation in the euro area: implications for monetary policy transmission and key vulnerabilities" 4.-5. lpp., 2021. gada decembris, pieejama ECB interneta vietnē www.ecb.europa.eu.

⁽²¹⁾ Sk. 2022. gada ECB stratēģijas izvērtējumu, kas pieejams interneta vietnē https://www.ecb.europa.eu/home/search/review/html/ecb.strategyreview_monopol_strategy_overview.en.html.

⁽²²⁾ Sk., piemēram, Finanšu stabilitātes pārskata 5.2. sadaļu, ECB, 2021. gada maijs, pieejams ECB interneta vietnē www.ecb.europa.eu.

⁽²³⁾ Sk. 2022. gada ECB stratēģijas izvērtējumu; sk. arī 2021. gada novembra ECB finanšu stabilitātes pārskata ielikumu "The role of financial stability in the ECB's new monetary policy strategy".

⁽²⁴⁾ Sk. 81. panta 3. punkta g) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.) un 12. panta 2. punkta f) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2015/2365 (2015. gada 25. novembris) par vērtspapīru finansēšanas darījumu un atkalizmantošanas pārredzamību un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 337, 23.12.2015., 1. lpp.).

⁽²⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2365 (2015. gada 25. novembris) par vērtspapīru finansēšanas darījumu un atkalizmantošanas pārredzamību un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 337, 23.12.2015., 1. lpp.).

⁽²⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

transmisijas mehānismu un finanšu stabilitātes riskus, kas ECBS jānovērtē, lai efektīvi sasniegtu savu galveno mērķi, proti, cenu stabilitāti un pildītu tās uzdevumu veicināt finanšu stabilitāti.

- 4.6. ECB, kurai pašai nav pieejami dati par atsevišķiem AIF, pašlaik paļaujas uz komerciāliem datu avotiem, kas sniedz dārgus, nepilnīgus un nepārredzamus datus. Pretmetā obligātai datu sniegšanai saskaņā ar tiesisko regulējumu, AIF paši var izlemt, vai sniegt informāciju iekļaušanai komerciālo avotu datu kopās, tādējādi sniedzot ECBS nepilnīgu un, iespējams, izkropļotu priekšstatu par tirgu. Tādējādi monetārās politikas lēmumi un finanšu stabilitātes novērtējumi netiek pieņemti, balstoties uz pilnīgu informāciju. Turklāt ir grūti pārbaudīt komerciālo datu kopu datu kvalitāti. ECB principā varētu grozīt savus attiecīgos noteikumus par statistikas pārskatu sniegšanu ⁽²⁷⁾, lai vāktu tādus pašus vai ļoti līdzīgus datus kā tie, ko vāc saskaņā ar AIFP direktīvu. Tomēr tas būtu pretrunā ierosinātās direktīvas mērķim atcelt dublējošas pārskatu sniegšanas prasības, kas noteiktas Savienības un nacionālajos tiesību aktos ⁽²⁸⁾. Jāatzīmē arī, ka, veicot statistikas datu vākšanas uzdevumu saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 5.1. pantu, ECB jāievēro noteikti principi, kas ietver pārskatu sniedzēju sloga samazināšanu ⁽²⁹⁾. Papildus izmaksām, kas rodas pārskatu sniedzējiem, dublējošas pārskatu sniegšanas prasības attiecībā uz dažiem datu veidiem, kas nav iekļauti pašreizējās statistikas pārskatu sniegšanas prasībās, arī radītu ievērojamas izmaksas ECBS centrālajām bankām un ECB. No otras puses, praktiskās izmaksas, kas ECB rodas saistībā ar piekļuvi AIFP direktīvā paredzētajiem datiem, būtu ievērojami zemākas, jo dati jau tagad pieejami ECB datubāzēs un sistēmās, pateicoties tam, ka ECB sniedz statistikas un citādu atbalstu ESRK ⁽³⁰⁾, lai gan ECB un ECBS centrālo banku darbinieki nevar piekļūt šiem datiem ⁽³¹⁾.

Gadījumos, kuros ECB iesaka grozīt ierosināto regulu, konkrēti redakcionālie priekšlikumi ir izklāstīti atsevišķā tehniskā darba dokumentā, kuram pievienots attiecīgs paskaidrojuma teksts. Tehniskais darba dokuments angļu valodā ir pieejams *EUR-Lex*.

Frankfurtē pie Mainas, 2022. gada 9. augustā

ECB prezidente
Christine LAGARDE

⁽²⁷⁾ Tie galvenokārt ietverti Eiropas Centrālās bankas Regulā (ES) Nr. 1011/2012 (2012. gada 17. oktobris) par vērtspapīru turējumu statistiku (ECB/2012/24) (OV L 305, 1.11.2012., 6. lpp.) un Eiropas Centrālās bankas Regulā (ES) Nr. 1073/2013 (2013. gada 18. oktobris) par ieguldījumu fondu aktīvu un pasīvu statistiku (ECB/2013/38) (OV L 297, 7.11.2013., 73. lpp.).

⁽²⁸⁾ ECB pēta, kā ECB noteikumi varētu pilnīgāk atbilst ECB datu vajadzībām šajā jomā, neradot papildu pārskatu sniegšanas pienākumu AIFP.

⁽²⁹⁾ 3.a pants Padomes Regulā (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka (OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.).

⁽³⁰⁾ Sk. 10. apsvērumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).

⁽³¹⁾ T. i., dati ECB nav pieejami citiem mērķiem kā vien šauram mērķim – sniegt statistikas atbalstu ESRK.